

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE BRUILOFT VAN FIGARO
(Le mariage de Figaro ou La folle journée)

blijspel in vijf bedrijven

door

Beaumarchais

Vertaling : Peter Verstegen

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2011
Nr.2631

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJFTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens bvba
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens bvba worden gestuurd. Enkele dagen voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteursrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

TARIEFCODE A1

© 1998 Toneelfonds J. Janssens/Peter Verstegen

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

DE PERSONEN

GRAAF ALMAVIVA	Andalusisch edelman en
DE GRAVIN	magistraat
FIGARO	zijn vrouw
SUZANNE	kamerdienaar en huisbe- waarder
MARCELINE	eerste kamenier van de gra- vin, verloofde van Figaro
ANTONIO	huishoudster
FANCHETTE	tuinman, oom van Suzanne
CHERUBIJN	dochter van Antonio
BARTHOLO	eerste page van de graaf
BAZILIUS	arts uit Sevilla
DON GUZMAN BRID'OISON	clavecimbelleraar van de gravin
DOUBLE-MAIN	kantonrechter en tweede magistraat
GRIPE-SOLEIL	griffier, secretaris van Brid'oison
PÉDRILLE	jonge herder
GERECHTSDIENAAR	stalmeester van de graaf
HERDERINNETJE	
BEDIENDEN	
BOEREN	
BOERINNEN	

Het stuk speelt op het kasteel Aguas-Frescas, op tien mijl
van Sevilla.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

FIGARO, SUZANNE

(Het toneel stelt een half ontruimd vertrek voor; een grote luie stoel in het midden. Figaro meet met een meetlat de vloer na. Suzanne zit voor een spiegel en maakt een boeketje oranjebloesems — de traditionele hoofdtooi voor een bruid — vast aan haar haar)

FIGARO Negentien bij zesentwintig voet.

SUZANNE Figaro, hoe vind je m'n bruidskrans? Ziet het er zo beter uit?

FIGARO *(neemt haar handen in de zijne)* Veel en veel beter, liefje. Oh, wat staat dat lief, zo'n maagdelijke ruiker op het hoofd van een mooi meisje, wat een streling voor het verliefde oog van een bruidegom op de ochtend van zijn trouwdag...!

SUZANNE *(maakt zich los)* Wat ben je toch aan het metten, m'n jongen?

FIGARO Ik wil zien, lieve Suzanne, of dat mooie bed dat we van Mijnheer krijgen hier goed zal staan.

SUZANNE In deze kamer?

FIGARO Die heeft hij voor ons bestemd.

SUZANNE Maar die wil ik niet.

FIGARO Waarom niet?

SUZANNE Die wil ik niet.

FIGARO Maar waarom?

SUZANNE Hij bevalt me niet.

FIGARO Daar moet toch een reden voor zijn.

SUZANNE En als ik die niet zeggen wil?

FIGARO Oh! Als ze ons eenmaal denken te hebben!

SUZANNE Als ik ga bewijzen dat ik gelijk heb, geef ik toe dat ik ongelijk zou kunnen hebben. Je had toch alles voor mij over?

FIGARO Waarom doe je zo moeilijk over de prettigste

kamer van het kasteel die ook nog midden tussen de beide suites ligt? Als Mevrouw 's nachts iets nodig heeft, dan belt ze vanuit haar kamer en hup, je bent in twee stappen bij haar. En als Mijnheer iets wil? Hij hoeft maar te bellen en in drie sprongen, wip, ben ik bij hém.

SUZANNE Dat klopt! Maar als hij je 's morgens belt en om een boodschap stuurt waar je een poosje zoet mee bent, dan hup, is-ie in twee stappen aan mijn deur, en in drie sprongen, wip...!

FIGARO Hoe bedoel je?

SUZANNE Je moet eens rustig naar me luisteren.

FIGARO Zeg in Godsnaam wat er is!

SUZANNE Dat zal ik je zeggen, m'n vriend: Mijnheer de Graaf is het zat om de mooie meisjes uit de streek achterna te zitten. Hij wil weer rustig hier op het kasteel blijven, maar niet bij z'n vrouw. Op jouw vrouw heeft hij zijn oog laten vallen, zie je, en deze kamer lijkt hem heel geschikt voor zijn doel. Dat is wat de trouwe Bazilius, die fraaie handlanger bij zijn pleziertjes en mijn edele zangleraar elke dag onder de les weer herhaalt.

FIGARO Bazilius! Ach, lekker dier! Als ooit een vracht stokslagen op de rug iemand manieren heeft geleerd...

SUZANNE Dacht je soms dat ik mijn bruidsschat krijg vanwege jouw stralende verdiensten?

FIGARO Ik heb me anders genoeg voor hem uitgesloofd.

SUZANNE Wat kunnen intelligente mannen toch stom zijn!

FIGARO Dat schijnt.

SUZANNE Maar ze willen het niet geloven!

FIGARO Daar doen ze verkeerd aan.

SUZANNE Laat ik het je dan uitleggen: de bedoeling van die bruidsschat is dat hij in het geheim een kwartiertje bij mij mag komen doorbrengen, hij en ik alleen, op grond van een oud heerlijk recht... Je weet wat een ellende dat was!

FIGARO Ik weet het zo goed dat ik nooit op zijn domein met je zou willen trouwen als Mijnheer de Graaf

dat schandelijk recht niet had afgeschaft toen hij zelf trouwde.

SUZANNE Als hij het heeft afgeschaft, heeft hij daar nu spijt van en wil hij het stilletjes weer terugkopen van jouw aanstaande, en wel vandaag.

FIGARO (*krabt zich op het hoofd*) Ik ben zo verbluft dat het me duizelt, mijn hoofd lijkt wel zwanger van...

SUZANNE Krab dan niet zo!

FIGARO Wat kan dat voor kwaad?

SUZANNE (*lachend*) Er kan een bultje van komen en je kent het bijgeloof.

FIGARO Ja, lach jij maar! Oh, als ik toch iets wist te bedenken om die bedrieger te ontmaskeren, om hem in de val te lokken en meteen zijn goud op te strijken!

SUZANNE Intriges en geld, je bent weer in je element.

FIGARO Ik zou me er niet voor schamen.

SUZANNE Maar je durft niet?

FIGARO Het is niet moeilijk om iets gevaarlijks te ondernemen, maar om het er zonder kleerscheuren vanaf te brengen. Kijk, 's nachts bij iemand naar binnen glippen, 'm zijn vrouw ontfutselen en daar een flink pak slaag voor krijgen, dat is makkelijk genoeg... dat hebben al legio stomkoppen klaargespeeld. Maar...

(*Er wordt gebeld*)

SUZANNE Oh, Mevrouw is wakker. Ze wilde per se dat ik de eerste zou zijn die met haar praat op de ochtend van mijn trouwdag.

FIGARO Zit daar wat achter?

SUZANNE Volgens herders brengt dat een vrouw die door haar man verlaten is geluk. Tot straks mijn Fi-Fi-Figaro. Verzin er iets op.

FIGARO Geef me een zoen, dan kan ik beter denken.

SUZANNE Een zoen voor mijn minnaar, vandaag? Dat had je gedroomd! Wat zou mijn man daar morgen van zeggen?

(*Figaro omhelst haar*)

SUZANNE Hé! Hé!

FIGARO Je hebt nog steeds geen idee hoeveel ik van je hou.

SUZANNE (*Ze strijkt haar kleren glad*) Lastpak! Wanneer hou je eens op om het daar van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat over te hebben?

FIGARO (*geheimzinnig*) Zodra ik het je van 's avonds laat tot 's ochtends vroeg kan bewijzen.
(*Er wordt weer gebeld*)

SUZANNE (*Ze werpt hem van een afstand een kushand toe*) Daar heb je je zoen weer terug, meneer. Nu ben ik je niets meer schuldig.

FIGARO (*rent haar na*) Maar zo had ik hem je niet gegeven...!

Scène 2

FIGARO

FIGARO (*alleen*) Wat een lieve meid toch! Altijd een stralend humeur, fris, geestig, goedlachs, teder en een lust voor het oog! Maar verständig...! (*Hij loopt energiek heen en weer en wrijft in zijn handen*) Ah, Mijnheer de Graaf! Mijn waarde Mijnheer de Graaf! U wou mij te pakken nemen... en mij met de gevolgen laten zitten? Ik vroeg me al af waarom hij me eerst tot huismeester had benoemd en toen wou meeslepen naar zijn gezantschap en aanstellen als koerier. Ik begrijp het, Mijnheer de Graaf, drie promoties in één klap. U goede maatjes met de minister, ik het gevaarlijke werk doen en Suzan altijd bij de hand, gezantschapsdame voor huiselijk gebruik, en de koerier maar laten draven! Ik in allerijl de ene kant op en u de andere, om mijn liefje in uw armen te krijgen! Ik mij afbeulen, onder de modder komen, voor de roem van uw familie, en u die zo goed wilt zijn om bij te dragen tot uitbreiding van de mijne! Wat een aangenaam voor-wat-hoort-wat! Maar u bent abuis, Mijnheer. In Londen tegelijk de zaak dienen van uw meester en van uw knecht! Tegelijk optreden namens de koning en namens mij, en dat aan een vreemd hof. U wilt te veel délen, veel te veel.

— En jij, Bazilius, kleine aterling! Ik zal je leren om je te verkneukelen om andermans ellende. Ik zal... nee, laat ik het spelletje meespelen, dan kan ik de een met de ander te grazen nemen. Oppassen vandaag, heer Figaro! Allereerst moet ik de bruiloft vervroegen, dan ben ik daar tenminste zeker van. Marceline, die stapelzot op me is, moet ik uit de buurt houden, het geld en de cadeaus in mijn zak steken, de vurige neigingen van Mijnheer de Graaf in andere banen leiden, meneer Bazilius een ongenadig pak ransel geven, en...

Scène 3

MARCELINE, BARTHOLO, FIGARO

FIGARO (*Hij onderbreekt zichzelf*) Kijk eens aan, de dikke dokter ook, nu is het feest compleet. Hoe gaat het ermee, dierbare dokter van me? Is het mijn bruiloft met Suzan die u naar het kasteel lokt?

BARTHOLO (*neerbuigend*) Niet in het minst, waarde heer.

FIGARO Het zou wel heel edelmoedig zijn geweest.

BARTHOLO Inderdaad, en ook heel dwaas.

FIGARO Ik die zo ongelukkig was úw bruiloft in het water te doen vallen.

BARTHOLO Hebt u mij nog meer te zeggen?

FIGARO Wordt uw muilezel wel goed verzorgd?

BARTHOLO (*woedend*) Laat ons met rust met je verdomde praatjes!

FIGARO Wordt u nou kwaad, dokter? In uw vak word je wel hardvochtig! Geen greintje meelij met de arme dieren... je zou haast denken dat het om mensen ging! Dag Marceline, wil je me nog steeds voor het gerecht slepen? "Als er geen liefde is, moet er dan altijd haat zijn?" Ik doe een beroep op de dokter.

BARTHOLO Wat moet dat betekenen?

FIGARO Zij zal het u uitgebreid vertellen. (*af*)

Scène 4

MARCELINE, BARTHOLO

BARTHOLO (*kijkt hem na*) Die gek verandert nooit! Die barst nog eens uit zijn vel van brutaliteit, als tenminste niet levend gevild wordt...

MARCELINE (*draait hem aan zijn schouders om*) Daar ben je dus eindelijk! De onverwoestbare dokter... Altijd zo bedachtzaam en afgemeten dat een mens al gekrepeerd is voordat jij te hulp snelt, zoals destijds een zeker iemand is getrouwd ondanks jouw goede voorzorgen.

BARTHOLO Nog altijd even bitter en hatelijk! Voor wie ben ik eigenlijk zo dringend naar het kasteel geroepen? Heeft Mijnheer de Graaf een ongelukje gehad?

MARCELINE Nee dokter.

BARTHOLO Zou zijn verraderlijke gravin Rosine soms, godlof, iets mankeren?

MARCELINE Zij lijdt...

BARTHOLO Waaraan?

MARCELINE Haar man verwaarloost haar.

BARTHOLO (*verheugd*) Zo word ik gewroken: een waardig echtgenoot.

MARCELINE Het is moeilijk om de graaf te beschrijven. Hij is jaloers en losbandig.

BARTHOLO Losbandig uit verveling, jaloers uit ijdelheid. Niets bijzonders.

MARCELINE Vandaag bijvoorbeeld laat hij onze Suzanne trouwen met zijn Figaro, die hij vanwege dat huwelijk met weldaden overlaadt...

BARTHOLO Een huwelijk dat Zijne Edelheid natuurlijk zelf noodzakelijk heeft gemaakt?

MARCELINE Dat niet direkt, maar Zijne Edelheid denkt er wel stilletjes de vruchten van te plukken, bij de bruid.

BARTHOLO Van Figaro? Die zal zeker te vinden zijn voor zo'n koehandel!

MARCELINE Volgens Bazilius absoluut niet.

BARTHOLO Is die spitsboef ook al hier? Wat een ro-

vershol! Wat doet-ie hier?

MARCELINE Al het kwaad waartoe hij in staat is. Maar het ergst vind ik de hinderlijke hartstocht waarmee hij mij al jaren achtervolgt.

BARTHOLO Van die hartstocht had ik me allang bevrijd.

MARCELINE Hoe?

BARTHOLO Door met hem te trouwen.

MARCELINE Wat een laffe misselijke grap. Waarom heb je je op die manier niet van de mijne bevrijd? Was dat niet je plicht? Of ben je vergeten wat ons bindt? Weet je niets meer van onze kleine Emanuel, vrucht van een vergeten liefde die ons naar het altaar had moeten voeren.

BARTHOLO (*neemt zijn hoed af*) Heb je me uit Sevilla laten komen om naar deze kletspraatjes te luisteren? Heeft de huwelijkskoorts je weer te pakken?

MARCELINE Goed, we praten er niet meer over. Maar als niets je ooit heeft kunnen bewegen tot een terecht huwelijk met mij, help me dan tenminste om met een ander te trouwen.

BARTHOLO Met alle plezier: laat horen. Welke door God en alle vrouwen verlaten sterveling...?

MARCELINE Wie zou dat wel zijn, dokter? Wie anders dan de knappe, altijd vrolijke, altijd beminnelijke Figaro?

BARTHOLO Die schobbejak?

MARCELINE Nooit boos, steeds in een stralend humeur. Een man die leeft voor de vreugde van het ogenblik en die zich van de toekomst even weinig aantrekt als van het verleden, een sprankelende man, en royaal! Zo royaal...

BARTHOLO Als een dief.

MARCELINE Als een grand seigneur. En een charme... Maar het is wel een monster!

BARTHOLO En zijn Suzanne?

MARCELINE Die sluwe kat krijgt hem niet als jij mij erbij helpt, doktertje, dat hij een trouwbelofte die hij me heeft gedaan gestand zal doen.

BARTHOLO Op zijn trouwdag?

MARCELINE Er zijn wel huwelijken in een nog verder stadium afgesprongen. En als ik je een bepaald vrouwen-geheimpje zou durven vertellen...

BARTHOLO Welke vrouw durft dat niet, aan haar lijf-arts?

MARCELINE Ach, je weet dat ik voor jou geen geheimen heb! Wij vrouwen zijn vurig maar schroomvallig: bepaalde charmes verlokken ons tot het plezier, maar zelfs de avontuurlijkste vrouw hoort in haar binnenste een stem die zegt: Wees mooi als je kunt, deugdzaam als je wilt, maar bewaar altijd je goede naam, dat is een eerste vereiste. Dus omdat een goede naam zo belangrijk is en iedere vrouw het belang daarvan inziet, zullen we Suzanne eerst eens de stuipen op het lijf jagen door te vertellen dat de voorstellen die haar zijn gedaan bij iedereen bekend zijn.

BARTHOLO Wat schiet je daarmee op?

MARCELINE Ze zal zich gaan schamen, dus blijft ze de graaf weigeren, en hij zal zich wreken door mijn verzet tegen haar huwelijk te steunen — waarna het mijne verzekerd is.

BARTHOLO Ze heeft gelijk. Het is waarachtig een mooie streek om mijn oude huishoudster te laten trouwen met de smeerlap die mijn jonge verloofde heeft weggekaapt.

MARCELINE (*snel*) En die zijn geluk nog denkt te vergroten door mijn verwachtingen te beschamen.

BARTHOLO (*snel*) En die mij indertijd heeft beroofd van honderd daalders die ik op het hart droeg.

MARCELINE Oh, wat een genot...

BARTHOLO Om een schuldige te straffen...

MARCELINE Om ermee te trouwen, dokter, ermee te trouwen!

Scène 5

MARCELINE, BARTHOLO, SUZANNE

SUZANNE (*Ze heeft een mutsje met een lang lint in de hand, een japon over de arm*) Te trouwen! Trouwen! Met wie? Mijn Figaro?

MARCELINE (*scherp*) Waarom niet? Jij trouwt toch ook met hem!

BARTHOLO (*lachend*) Typisch 't argument van een getergde vrouw! We zeiden net, liefvallige Suzan, wat een geluksvogel hij is om jou te mogen bezitten.

MARCELINE Om nog maar te zwijgen van Mijnheer de Graaf.

SUZANNE (*buigt*) Tot uw dienst, mevrouw. Er is altijd iets bitter in wat u zegt.

MARCELINE (*buigt*) Tot úw dienst, mevrouw. Wat is er dan zo bitter? Is het niet rechtvaardig dat een vrijgevig landheer een beetje deelt in de vreugden die hij zijn personeel verschaft?

SUZANNE Die hij verschaft?

MARCELINE Ja mevrouw.

SUZANNE Gelukkig zijn de jaloeerse gevoelens van mevrouw even bekend als haar aanspraken op Figaro onbeduidend.

MARCELINE Ze waren sterker geweest als ik ze op úw manier, mevrouw, verduurzaamd had.

SUZANNE Maar mevrouw, dat is juist de manier van geraffineerde vrouwen.

MARCELINE En dat is dit wicht totaal niet! Zo onschuldig als een ouwe rechter!

BARTHOLO (*trekt Marceline naar zich toe*) Tot ziens, liefelijke bruid van onze Figaro.

MARCELINE (*buigt*) En straks het geheime liefje van Mijnheer de Graaf.

SUZANNE (*buigt*) Met al haar respekt, mevrouw.

MARCELINE (*buigt*) Wil ze mij de eer aandoen ook mij een beetje lief te hebben?

SUZANNE (*buigt*) Wat dat betreft zal mevrouw niets te

klagen hebben.

MARCELINE (*buigt*) Wat is mevrouw toch een liefstallig wezen!

SUZANNE (*buigt*) Liefstallig genoeg om mevrouw de ogen uit te steken.

MARCELINE (*buigt*) En zo eerbaar vooral!

SUZANNE (*buigt*) Eerbaarheid is voor ouwe vrijsters.

MARCELINE (*woedend*) Ouwe vrijsters! Ouwe vrijsters!

BARTHOLO (*houdt haar tegen*) Marceline!

MARCELINE Kom, dokter, dit is niet meer om uit te houden. Tot ziens, mevrouw. (*Ze buigt*)

Scène 6

SUZANNE

SUZANNE (*alleen*) Ja, loop maar gauw heen, mevrouw! Praatjesmaakster! Ik ben niet bang voor uw plannetjes en ik lach om uw beledigingen. Moet je die ouwe heks zien! Omdat ze wat geleerd heeft en Mevrouw in haar jonge jaren het leven zuur heeft gemaakt, denkt ze dat ze alles te vertellen heeft op het kasteel! (*Ze gooit de japon die ze droeg op een stoel*) Wat kwam ik hier nou ook weer doen?

Scène 7

SUZANNE, CHERUBIJN

CHERUBIJN (*komt aanrennen*) Ah Suzan! Al twee uur wacht ik op m'n kans om je even alleen te spreken. Wat vreselijk! Jij gaat trouwen en ik mag er niet bij zijn.

SUZANNE Waarom zou de eerste page van Mijnheer niet bij de bruiloft zijn?

CHERUBIJN (*zielig*) Suzanne, hij stuurt me weg.

SUZANNE (*doet hem na*) Cherubijn, wat heb je uitgespookt!

CHERUBIJN Gisteravond heeft ie me betrappt bij je nichtje Fanchette, die ik alleen maar hielp met haar rolletje als ingénue voor het feest van vanavond. Hij werd woest toen hij me zag! *Verdwijn jij!* zei-ie, *kleine...* Ik durf het woord dat ie gebruikte niet eens te herhalen tegenover een vrouw, zo grof... *Verdwijn, en morgen slaap jij niet meer op het kasteel.* Als Mevrouw de Gravin, mijn lieve peetmoeder, hem niet tot rede brengt is het met me gedaan, Suzan, dan zal ik nooit meer het geluk hebben je te zien.

SUZANNE Mij te zien! Is het nu mijn beurt! Is het niet langer mijn meesteres naar wie je in stilte smacht?

CHERUBIJN Oh, Suzan! Ze is zo mooi en edel! Maar ze is ook zo ongenaakbaar!

SUZANNE Oh, en dat ben ik niet? Bij mij durf je wel...

CHERUBIJN Pestkop, je weet best dat ik niets zou *dú*rven durven. Maar wat heb jij het toch goed. Elk moment van de dag kan je haar zien, met haar praten, haar 's morgens aankleden en 's avonds uitkleden, knoopje voor knoopje... Oh Suzan! Wat zou ik er niet voor geven... Wat heb je daar in je hand?

SUZANNE (*spottend*) Ach ach, het benijdenswaardige mutsje en het gelukzalige lint die 's nacht het haar bijeenhouden van je mooie petemoe.

CHERUBIJN (*heftig*) Het lint van haar nachtmutsje! Geef het mij, m'n hartje.

SUZANNE (*trekt het lint weg*) Geen denken aan. *Z'n hartje!* Wat een familiariteit! Als je niet zo'n blaag was... (*Cherubijn pakt haar het lint af*) Hier dat lint!

CHERUBIJN (*draait om de leunstoel heen*) Je zegt maar dat het weg is, of gescheurd, niet meer te gebruiken. Wat je maar wilt.

SUZANNE (*achter hem aan rond de leunstoel*) Oh! Ik zeg je dat jij over een paar jaar de ergste schoelje zal zijn die...! Geef terug dat lint! (*Ze probeert het hem af te pakken*)

CHERUBIJN (*haalt een gedicht uit zijn zak*) Toe Suzan, laat me 't houden. Dan geef ik je mijn gedicht. Als de herinnering aan je mooie meesteres straks al mijn dagen ver-

duistert, dan zal die aan jou de enige lichtstraal zijn die mijn hart nog kan verwarmen.

SUZANNE (*pakt hem het gedicht af*) Je hart verwarmen, kleine schobbejak, je denkt zeker dat je Fanchette voor je hebt. Je laat je bij haar betrappen, je smacht om mevrouw en nu hou je ook nog mooie praatjes tegen mij!

CHERUBIJN (*in vuur en vlam*) 't Is waar, ik geef het toe! Ik weet niet wat er met me is. Sinds een poosje ben ik helemaal in de war. Ik hoef maar een vrouw te zien of mijn hart begint te bonzen. Bij de woorden "liefde" en "wel-lust" weet ik van opwinding niet waar ik het zoeken moet. De behoefte om "ik hou van jou" tegen iemand te zeggen is zo sterk geworden dat ik het zomaar voor me uit zeg, als ik alleen in het park loop, tegen je meesteres, tegen jou, tegen de bomen, de wolken, de wind die ze voortdrijft en mijn woorden verwaait... Gisteren kwam ik Marceline tegen, en...

SUZANNE (*lacht*) Hahahaha!

CHERUBIJN Waarom niet? Ze is een vrouw! Ze is een meisje! Een meisje! Een vrouw! Oh, wat een heerlijke, opwindende woorden!

SUZANNE Hij wordt gek!

CHERUBIJN Fanchette is lief, zij luistert tenminste naar me. Jij bent niet lief!

SUZANNE Jammer voor je. Luister dan maar naar mij, meneer! (*Ze wil hem het lint afpakken*)

CHERUBIJN (*vlucht en draait om de stoel heen*) Dat had je gedacht! Niet dan over mijn lijk! En als die prijs je te min is, doe ik er duizend kusjes bij. (*Op zijn beurt jaagt hij haar achterna*)

SUZANNE (*vlucht en draait om de stoel heen*) Duizend klappen om je oren als je nog dichterbij komt. Ik ga me beklagen bij mijn meesteres. Ik zal geen goed woordje voor je doen. Integendeel, ik zal tegen Mijnheer zeggen: Groot gelijk, Mijnheer, jaag die kleine dief maar weg, stuur maar terug naar zijn ouders die kleine naarling die zich verbeeldt verliefd te zijn op Mevrouw en van de weeromstuit mij steeds wil zoenen.